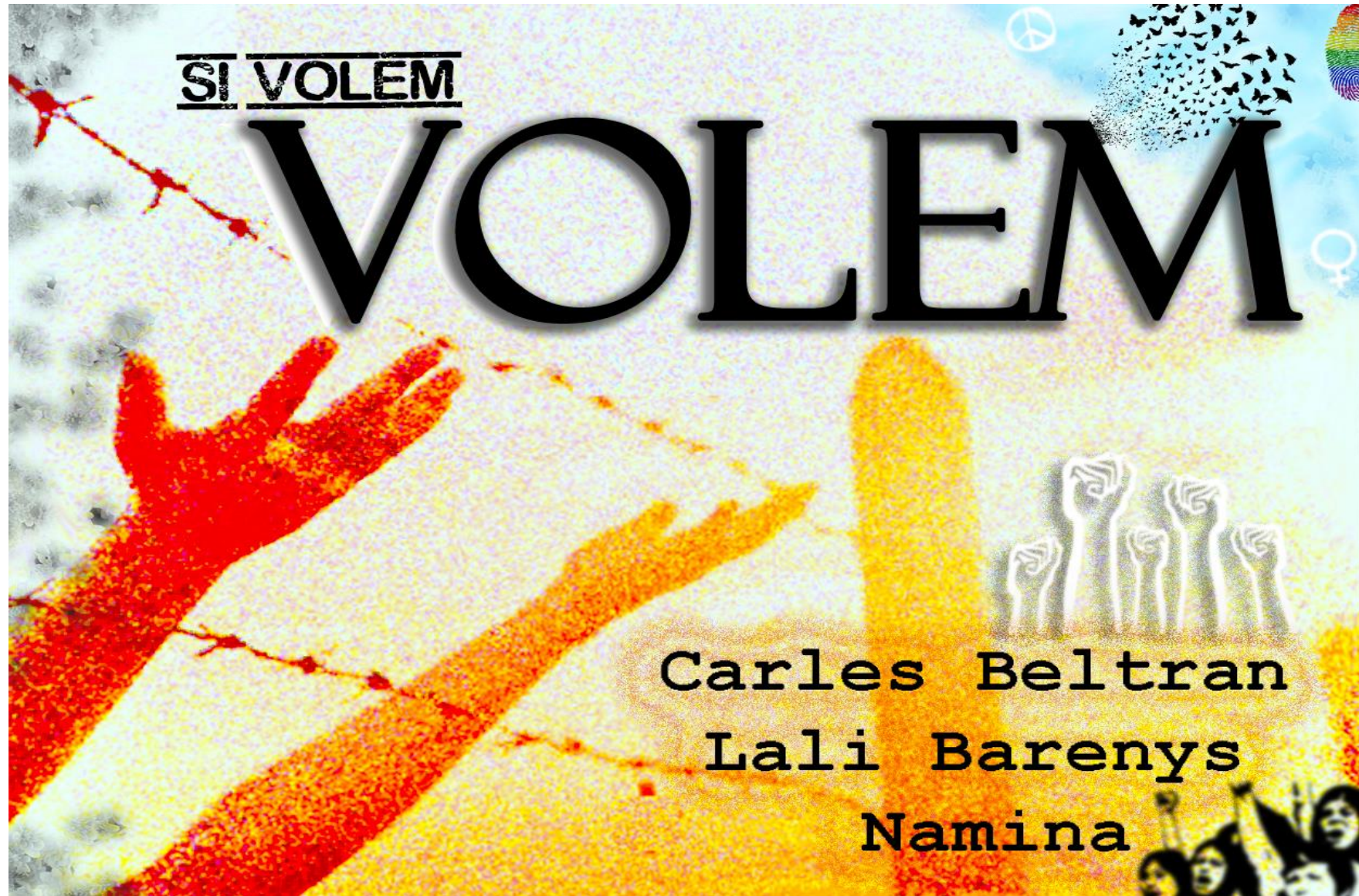

US PRESTEM UN NOU CONCERT D'EMOCIONS- i poesia i melodia- una experiència PER REMOURE I PER COMMOURE

VOLEM (si volem) Idea, guió i producció de Lali Barenys i Carles Beltran

Si el nostre primer espectacle, [MALEÏDES LES GUERRES](#) (i aquell qui les va fer) , és un concert **en contra** de totes les guerres, [VOLEM \(si volem\)](#) és un concert **a favor** de la llibertat i de totes les lluites d'alliberament.

Us presentem el nostre nou treball, cridat a conviure amb **Maleïdes**, ple de nou de melodies i poesia per sacsejar els nostres cors i per conjurar-nos a fer un món millor. VOLEM reivindicar l'essència de les lluites d'ALLIBERAMENT el dret a ser lliure. a ser diferent, a pensar diferent. El dret a ser.

Un cant a les lluites individuals i col·lectives, èpiques i silencioses, íntimes i socials.

Obrim portes, trenquem cadenes, sortim dels armaris

Música i paraula enllaçades de tal forma que es converteixen en un espectacle intens i profund, transgressor i directe, alegre i contundent, un cant a la llibertat

VOLEM (si volem) música i paraula a favor de les lluites d'alliberament

VOLEM per denunciar com és el poder (i la societat, l'entorn, les circumstàncies, els diners, les fronteres les mentides, les injustícies, les creences, l'enveja l'analfabetisme, la cobdícia...) qui ens cus la boca i ens posa les cadenes . Trenquem-les

VOLEM alt , entre núvols i tempestes plens de lligams, cadenes, prejudicis, prohibicions i menyspreus

VOLEM fer una macro reivindicació de l'ésser humà lliure, responsable dels seus actes i de les seves decisions, responsable de la seva llibertat, que no ha de ser coartada per res ni ningú.

VOLEM per ploure ben fort i, un cop més amb música i paraules, desvetllar-nos i recordar-nos que fer un altre món és cosa nostra, i és possible. I urgent.

Un enfilall de poesia, melodia, música, cançons, paraules i emocions per reivindicar la lluita obrera i la llibertat d'expressió, la dignitat de totes les races i el respecte per les dones, la lluita per acabar amb el masclisme i amb els menyspreus i prejudicis contra els diferents, la lluita per l'amor homosexual, bisexual (i a les cireres amb nata si cal!)

i també la lluita per l'autodeterminació dels pobles, la lluita per una vida digna, per un amor lliure i una vida lliure, en definitiva un cant a les lluites i l'apoderament.

**contra la por i la intolerància al desconegut i diferent,
contra l'autoritarisme, les injustícies,
i les privacions de llibertat com a càstig per qui pensa, viu i actua
diferent.**

Contingut **VOLEM (si volem)**

música i paraula per les lluites alliberadores, individuals i col·lectives, èpiques i silencioses ..

  així, amb aquest poema de Sara Bailac, comença el nostre espectacle:

**Apol·lo i jo volem votar en referèndum
si podem tirar-nos una bomba atòmica al damunt.
Volem una llei que prohibeixi les cortines amb puntes,
que ompli d'aigua i peixos de colors les carcasses dels televisors.
Volem obligar els col·leccionistes de sobrets de sucre a abocar-los tots al mar.
Prometem que no perseguirem l'esperança quan giri carrer amunt
ni emmudirem el degoteig de les aixetes mal tancades.
Volem perseguir les libèl·lules que volen en cercles sobre els arbres morts.
Volem que els nostres silencis s'empaitin com en bucle entre tots els sorolls de la ciutat.**

Volem poder volar; i si volem volar, volem•

  i després poesia música i paraula, **per parlar de...**

la revolta pacífica **GRANDOLA VILAMORENA** (Zeca Alfonso)
reivindicar la imperfecció i la fragilitat **TAL COM SOC** (Keiko)
un cant a la bohèmia amb **RICHARD** (Léo Ferré)

per agafar la paella pel mànec i sortir de l'armari **ASSERTIVA I RESILIENT** (Lali Barenys)
trencar el silenci i estimar **SILENCIES** (Lali Barenys/Carles Beltran)
recordat-te que no hi ha portes **REVELACIÓ** (Celia Sanchez Mustich)
escapar del maltractador i de la mala vida **LA PORTA** (Lali Barenys)
cantar a l'exili dels amants **VENT DEL NORD**(música Carles Beltran)
conjur dels guerrers de l'amor **DIVISA** (Joan Salvat Papasseit)
els gitanos i la seva vida emigrant, la seva cultura perseguida **KORAKHANE A FORZA DI ESSERE VENTO** (Fabrizio d'Andre)
per sortir a la mar **PRESONS NATURALS** (Enric Casaassas)
per entrar al mar **ALFONSINA I EL MAR** (Ariel Ramírez i Félix Luna)
voler ser horitzontal el suïcidi **VERTICAL** (Silvia PLath/ Montserrat Abelló)
*protesta contra l'opressió als treballadors i al poble***VAGA** (Gioconda Belli)
revindicant el pa contra esclavatges **CANÇÓ DE LES MOLINERES** (Mercè Rodoreda/Carles Beltran)
*dubtar...som valents per canviar les coses?***VERITAT** (Carolyn Kizer/Montserrat Abelló)
una canzuneta per la llibertat de tota la humanitat i del poble cors **LIBERTÀ corsica** (E Cardelline)
ningú està obligat a estimar-me **SONET** (William Shakespeare)
contra la invasió i subjugació d'un poble des de fa segles **LLADRES**(Al Tall Vicent Torrent)
revindicar la llibertat d'expressió, de pensament **AQUESTA REMOR** Martí i Pol /Ramon Muntaner
la remor del feixisme perdura, la literatura més bella evoca **NANAS DE LA CEBOLLA** (Miguel Hernandez /Alberto Cortés)
la nostra gran arma es pensar **GENERAL EL TEU TANC** (Bertolt Brecht Feliu Formosa)
pensament lliure dins la cel·la **LES HORES** (Lali Barenys)
podem canviar les coses **VA COM VA** Ovidi
La revolta final **ECLOSIÓ FINAL**

de nou amb les nostres armes preferides , les nostres eines de treball. Música i paraula, poesia i melodia

fitxa artística

Idea i guió: Lali Barenys i Carles Beltran

Música i adaptacions: Carles Beltran

Música – piano, guitarra (i...) Carles Beltran

Paraules- (i...) Lali Barenys

Cant - (i...) Namina

Carles BELTRAN i Lali BARENYS comencen a col·laborar la primavera de 2017 amb el recital **PARAULES DE REFUGI** des d'aleshores ideen i creen recitals i concerts, on l'emoció és l'eix principal, la tardor del mateix 2017 estrenen **MALEÏDES LES GUERRES (i aquell que li ve fer)** en aquest cas acompanyats per **la NAMINA** i repeteixen ara equip per **VOLEM (si volem)**.

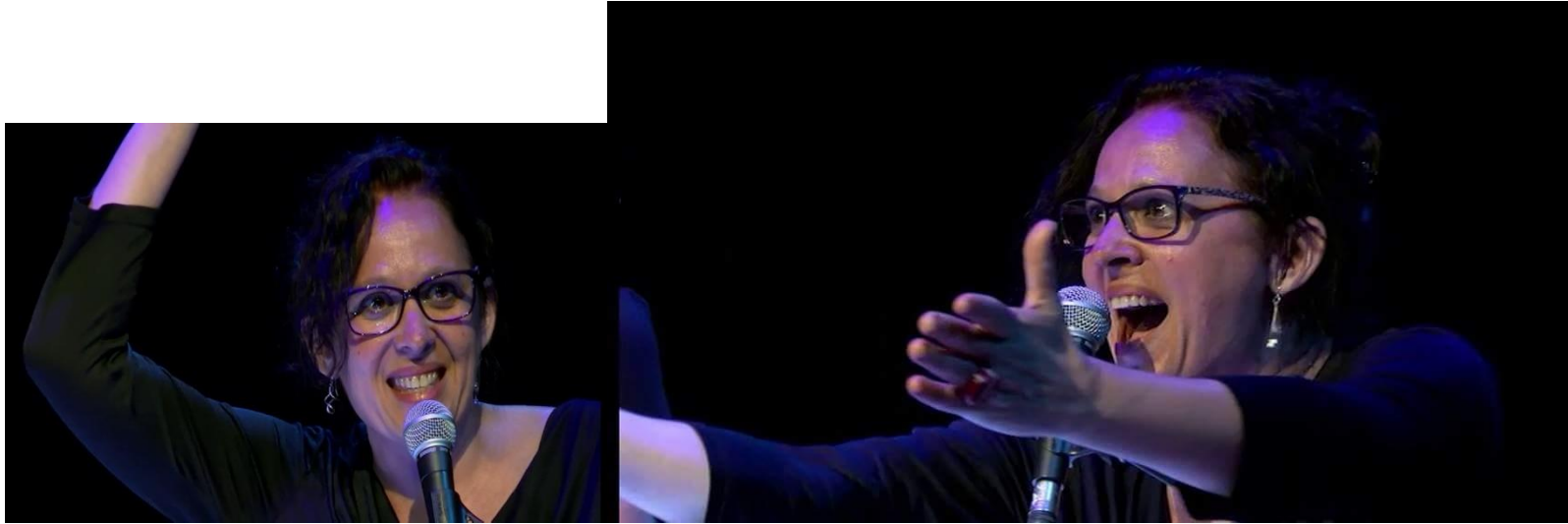
Carles BELTRAN

Músic i compositor, amb una llarga trajectòria, responsable de tot l'esquelet sonor dels nostres concerts. Crea la versió de les cançons i materials musicals seleccionats, dissenyant un vestit nou per cada peça, convertint-la en allò que més li escau al nostre tempo, al nostre missatge, a la nostra emoció. Sobre els poemes seleccionats compona i busca sonoritats a mida pel conjunt de paraules, per la sonoritat de les paraules, per ser dit o per fer-ne una cançó. Inventa i trenca els enllaços que seran l'autèntic fil que guiarà qui ens escolti. En els directes, tocant guitarra i piano, adapta les emocions a l'instant precís, trobant una simbiosi entre l'abstracció de la música i la nitidesa amb què viatgen les emocions més enllà de la raó.

Immediatament sento si una cançó em serveix, visualitzo per on podria anar, m'assec al piano, o agafo la guitarra i surt, tinc clar com i què farà sentir aquella harmonia, aquella melodia.

Llegim un poema i hi veiem coses absolutament diferents, jo no veig només les paraules, jo veig sobretot la música.

Si alguna cosa he vingut a fer a aquest món és a combatre el feixisme.

Lali BARENYS

Actriu amb llarga trajectòria al teatre, i fructífera i intensa trajectòria en l'educació per la pau. Responsable del guió literari i dramàtic de l'espectacle. Un cop decidit el tema, en desglossa el contingut i troba poemes i textos i n'encarrega, i escriu si cal. Dissenyava l'estructura, poemes, textos i cançons, que finalment s'emmotllarà a l'esquelet musical. Amant de les paraules i d'aconseguir entendre-les i estimar-les, busca sempre com ser un transmissor d'emocions, per fer arribar la veu del poeta. A l'escenari vehicula emoció i contundència per ser fidel a les paraules i per guiar el viatge que proposem.

Jo veig paraules, emocions i metàfores, i elisions, sinalefes i hipérbats, de seguida sé si sabré dir i estimar un poema. Em fascina la música, per mi és un autèntic misteri: no saber dir per on entra, fa que entri molt més endins. Crec fermament en l'amor armat, i sé que la feina de cadascú per millorar el món és tan ingent com necessària.

NAMINA Natàlia Miró do Nascimento

Cantant i compositora, cantautora, amb sonoritats pròpies. Ningú resta indiferent a la seva càlida veu i a la seva expressivitat. En els nostres espectacles la Namina és la veu cantada, en ella es barregen i multipliquen les nostres dues essències: la música i la paraula. Estima les notes i les paraules per igual, i busca en cada moment quina sonoritat i quin tempo les faran viatjar cap a l'espectador amb més màgia.

No suportaria ser un article de mercat, els artistes hem de ser sincers per damunt de tot.

M'emociono a l'escenari, amb el que canto, amb el que diem, amb el que fem, estimo l'escenari.

El món és ple de persones que es pensen que tenen drets sobre les altres, sóc aquí per dir-los que no, en totes les meves vessants: no.

CRÍTQUES VOLEM (si volem)

Les paraules precises en el moment que calen <https://recomana.cat/obres/volem-si-volem/critica/les-paraules-precises-en-el-moment-que-calen>

[per Iolanda G. Madariaga](#) Sortir del teatre amarada d'emoció i la sensació de caminar més lleugera no és massa habitual. *Volem (si volem)* -o Si volem, volem- t'acaricia l'ànima i se't fica dins un pessigolleig que perdura. L'atractiu joc de paraules posa títol a un espectacle que té quelcom de terapèutic. Lali Barenys, Carles Beltran i Namina ho han tornat a fer! Després de *Maleïdes les guerres*, han tornat a confeir un espectacle que, amb el format de recital poètic, és un prodigi de dramaturgia. Aquest trio de grans professionals que juguen una mica al marge mentre apunten al cor de l'actualitat amb el seu discurs poètic, ens proposen ara un vol alliberador.

Cada text -cantat, recitat o a l'ensem cantat i recitat-, dels vint-i-sis que configuren l'espectacle, ens parla d'una lluita d'alliberament, algunes individuals, altres col·lectives. Lluites antigues que ens deixaren himnes universals com Grandola Vilamorena o lluites silenciades que reviuem cada dia en la intimitat d'una llar; totes tenen el seu lloc en la voluntat de depassar una situació d'opressió i d'injustícia i alçar el vol o, si més no, la de refermar-se en la voluntat de fer-ho. Tot plegat, esdevé un magnífic collage de l'esforç per trencar les cadenes fetes de por, de misèria, de fam, d'angoixa, de basarda... una batzegada al conformisme i una guitza al repòs dels tirans.

Un mosaic d'imatges creades només amb música i paraules. A *Volem (si volem)* no li calen aparells escenogràfics que podrien llastrar el seu vol. Perquè l'espectacle és un cant d'apoderament on la senzillesa forma part de la seva essència. Una proclama, situada a l'extrem oposat del pamflet, nascuda del ferm convenciment que ara és el millor moment per començar a construir quelcom millor per a tothom. Una senzilla posada en escena, mesurada amb precisió mil·limètrica, per deixar respirar el text dit amb cura i intenció, per deixar que la paraula impregni l'aire compartit en comunió serena. Descansar la vista -tan atabalada per les imatges que construeixen altres- per a que la música i la paraula ens evoquin les nostres, les pròpies imatges.

Els textos -poemes, lletres de cançons o prosa poètica- van de Shakespeare a Sylvia Plath, de Miguel Hernández a Ovidi Montllor, de presons tan íntimes com invisibles a presons amb barrots i fils electrificats; l'exili com a presó o els alts murs que basteixen el silenci, la incomprensió o l'escarni. L'actriu i directora, Lali Barenys, incorpora quatre textos de creació pròpia que aplaudim amb reverència. En la seva prosa poètica hi ha la filòloga que estima les paraules, no sabem quant d'experiència pròpia, però hi ha, sobretot, la sensibilitat de qui sap despertar empatia. Amb la complicitat de Carles Beltran compositor, arranjador i intèrpret de la música, han anat cuinant l'espectacle a foc lent. Parlar de direcció no és del tot correcte en una creació col·lectiva on la veu de Namina i la seva rotunda presència escènica són un element fonamental. Temes com *Alfonsina i el mar*, *Korakhané* o d'altres, entren a formar part d'aquest recital pensat expressament pel color de la veu de la cantant i la seva versatilitat.

Aquest humil però rotund espectacle ha visitat alguna presó catalana, i s'ha pogut veure a espais no específicament teatrals. Ara ha trobat en el Versus Glories un lloc per a seguir caminant. Tan de bo faci un camí ben llarg i el podem retrobar ben aviat.

VOLEM (si volem) música i paraula a favor de les lluites d'alliberament

EL RÒSSEC DELS TIRANS <https://recomana.cat/obres/volem-si-volem/critica/el-rossec-dels-tirans> per Francesc Massip

Ho han tornat a fer! Aquest trident de poesia, cant i música que configuren Lali Barenys, Namina i Carles Beltran ha tornat, després de Maleïdes les Guerres, a fer-nos pujar un calfred per l'espina, a deixar-nos clavats a la cadira i a escurar-nos l'ànima. El seu darrer espectacle, estrenat a la presó de Puig de les Basses i que ha entrat a la festa major de Barcelona per la porta del Versus, és novament una escopinada a l'entrecella dels tirans que han convertit l'estiregassada pell de brau en un presidi de la democràcia.

El títol és una bella homonímia: *Volem*. O, millor, una brillant antanàclasi: *Si volem, volem*. Es juga amb el verb volar, encara que els dèspotes maldin per retallar-nos les ales, i el verb voler, perquè només la voluntat insubornable del poble ens farà lliures.

Després d'aquesta declaració de principis inscrita al títol, l'espectacle arrenca poderós, colpidor, emotiu, amb "Grandola Vilamorenà" de Zeca Alfonso, l'himne de la revolució dels clavells, una revolta pacífica que a Portugal va triomfar perquè els soldats dels fusells enflocats pertanyien al mateix poble que els cobria de flors, però que aquí han respost als clavells amb clatellades posant en evidència la seva naturalesa d'exèrcit d'ocupació que odia profundament un dels pobles que el paga.

Des d'aquesta àlgida evocació, Volem enfila textos i cançons de Léo Ferrer, Salvat Papasseit, Casasses, Rodoreda, Martí i Pol o Ovidi Montllor, passant pels clàssics Sylvia Plath, Shakespeare, Miguel Hernández o Brecht. Una tria esponjosa i potent que parla del maltracte i de l'expoli, de la necessitat de fugir-ne per sobreviure, de l'etern emigrant, de la invasió, l'ocupació i l'exili, de la persistència del feixisme que ha infectat fins als que se'n deien opositors i se'n creien immunes.

L'enèrgica batuta de Lali Barenys, autora, a més, de tres de les peces més llargues del mosaic, es converteix en implacable tralla contra el conformisme, contra la por a la llibertat, contra l'opressió dels benpensants -per omissió- i dels canalles -per acció dolosa. Un recital límpid i valent, que esdevé sublim en la veu argentada de Namina, un doll vocal original i sempre sorprenent, d'una calidesa tropical, d'una sedosa textura que agombola oïda i esperit. Una veu amb personalitat, que reverbera amb noves irisacions temes clàssics com "Alfonsina i el mar" de Félix Luna i Ariel Ramírez o les "Nanas de la cebolla" d'una altra víctima del feixisme: Miguel Hernández, escrites des de la presó al seu fill acabat de néixer. De vegades Lali i Namina alternen el recitat i el cant en un crescendo esponerós, com l'impagable "Va com va" de l'Ovidi o "General el teu tanc" de B.Brecht. Tot plegat amb la constant presència creativa de Carles Beltran, autor de diverses composicions, arranador d'altres i intèrpret en directe que sosté la columna sonora de VOLEM. Un envit al vol. Un convit al voler esborrar el ròssec dels tirans de la faç de la terra!!

ENLLAÇOS VIDEOS

video documental <https://www.youtube.com/watch?v=DZsyRjP9ldA>

cançó de les molineres <https://www.youtube.com/watch?v=FtaAbObt9tl>

aquesta remor que se sent <https://www.youtube.com/watch?v=JUPPPLLnfYw>

VOLEM (SI VOLEM)

Fitxa tècnica

NECESSITATS TÈCNIQUES VOLEM!

Espai 6 x 4

Possibilitat d'espais no convencionals de teatre.

So

3 D.I per teclat estèreo i guitarra

1 micro compressor per guitarra

3 micros de veu amb peu

3 monitors

Taula amb efectes i P.A adequats a l'espai

Llum (ens adaptem, tenim disseny propi de llums, però podem fer-ho amb zero en espais no convencionals, o amb aquests mínims:

6 contres

8 frontals

Un tècnic responsable i coneixedor del material, pel muntatge i per tirar la funció.

VOLEM (si volem) música i paraula a favor de les lluites d'alliberament

MALEÏDES LES GUERRES (i aquell qui les va fer) Seguim de gira, voltant pel país amb MALEÏDES, hem sentit la necessitat de seguir reivindicant un món millor, de seguir afilant les nostres armes de construcció massiva, amb la voluntat de remoure consciències. Seguim creient en la Cultura per la pau, la cultura pel combat. Enfront de la injustícia, l'horror i la barbàrie, contra la destrucció, el menyspreu i i l'odi tenim la bellesa, la música i la paraula, l'amor.

[MaleïdesBLOG : http://maleideslesguerres.blogspot.com/](http://maleideslesguerres.blogspot.com/)

WWW.MALEIDESLESGUERRES.COM

<https://www.youtube.com/watch?v=hdMgZlf0ggc>

<https://www.youtube.com/watch?v=qiD4JmlOKII>

<http://rtva.xiptv.cat/programes-especials/capitol/maleides-les-guerres-i-aquell-qui-les-va-fer>

L'impacte que dia a dia hem sentit que causaven les nostres músiques i paraules, i tots els comentaris que hem sentit de primera mà dels espectadors que han vingut a sentir amb nosaltres, ens han commogut molt. Ens han fet recordar que la cultura té el dret i el deure de contribuir a canviar el món.

DE MALEÏDES LES GUERRES A VOLEM! #CULTURAPELCOMBAT #IGUALDELLIURES-DIFERENTSCOMSOM 12

VOLEM (si volem) música i paraula a favor de les lluites d'alliberament

HEM GRAVAT EL DISC

<http://www.enderrock.cat/disc/7420/maleides/guerres/aquell/qui/va/fer>

DE MALEÏDES LES GUERRES A VOLEM! #CULTURAPELCOMBAT #IGUALDELLIURES-DIFERENTSCOMSOM 13

SORTIM EN UN LLIBRE de TEXT DE 6Ède primària LINK LLENGUA 6È 2019 EDITORIAL EDEBÉ

Abans de llegir

En l'espectacle *Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer)* es reivindica la bellesa de la poesia, de la música, de les paraules i les cançons contra la guerra, el dolor i la destrucció.
 — Has sentit o llegit mai poemes sobre la guerra? Creus que es pot crear poesia per expressar sentiments de tristesa, ràbia, injustícia...?

Boris Vian

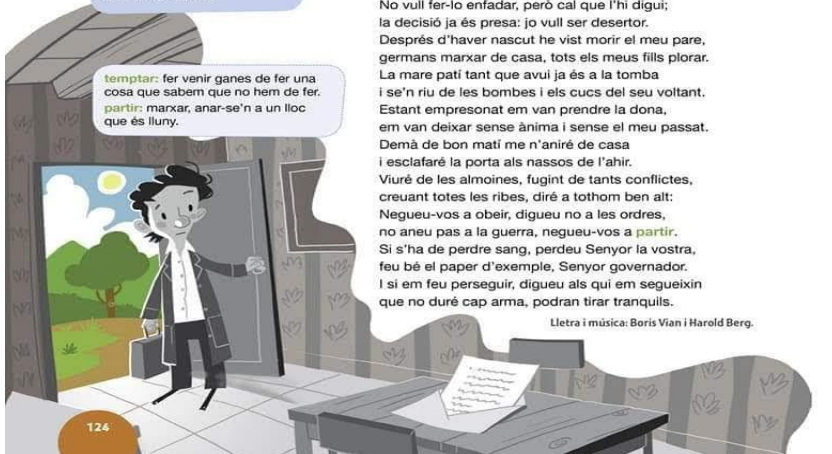
Fou un escriptor, cantautor, inventor i músic francès, mort el 1959 als 39 anys. La seva cançó *El desertor* fou escrita en el context de la guerra d'Indoxina i s'ha convertit en un himne pacifista traduït a més de 45 idiomes.

temptar: fer venir ganes de fer una cosa que sabem que no hem de fer.
partir: marxar, anar-se'n a un lloc que és lluny.

EL DESERTOR

Senyor governador, li escric aquesta carta; vostè podrà llegir-la si té temps i li plau. M'acaben d'arribar les ordres que m'obliguen a anar-me'n a la guerra dimecres cap al tard. Senyor governador, no tinc ganes d'anar-hi, no tinc raons ni em **tempta** matar els meus semblants. No vull fer-lo enfadar, però cal que l'hi digui; la decisió ja és presa: jo vull ser desertor. Després d'haver nascut he vist morir el meu pare, germans marxar de casa, tots els meus fills plorar. La mare patí tant que avui ja és a la tomba i se'n riu de les bombes i els cucs del seu voltant. Estant empresonat em van prendre la dona, em van deixar sense ànima i sense el meu passat. Demà de bon matí me n'aniré de casa i esclafaré la porta als Nassos de l'ahir. Viuré de les almoines, fugint de tants conflictes, creuant totes les ribes, diré a tothom ben alt: Negueu-vos a obeir, digueu no a les ordres, no aneu pas a la guerra, negueu-vos a **partir**. Si s'ha de perdre sang, perdeu Senyor la vostra, feu bé el paper d'exemple, Senyor governador. I si em feu perseguir, digueu als qui em segueixin que no duré cap arma, podran tirar tranquils.

Lletra i música: Boris Vian i Harold Berg.

124

Unitat 8

DOS ANÒNIMS

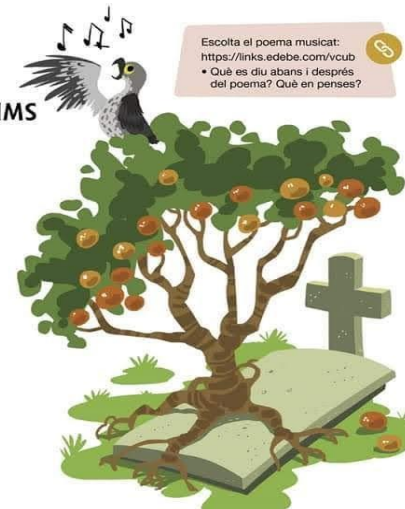
Al damunt de la tomba

Al damunt de la tomba hi ha nat un taronger, i a la branca més alta hi canta l'**esperver**, que diu en son llenguatge, sempre de cara al vent: Maleïdes les guerres i aquell qui les va fer!

L'enramada

Ja m'agafen i me'n lliguen i em porten a la presó.
 — Senyor **batlle**, senyor batlle, per què em porta a la presó?
 — A la presó no t'hi porto ni per lladre ni traïdor, sinó perquè vull que em diguis d'on has tretes tantes flors.
 — Senyor batlle, les he tretes de les penes del meu cor.

Poema anònim.
 Piano: Carles Beltran. Paraules: Lali Barenys. Cant: Nàmina De l'espectacle *Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer)*.

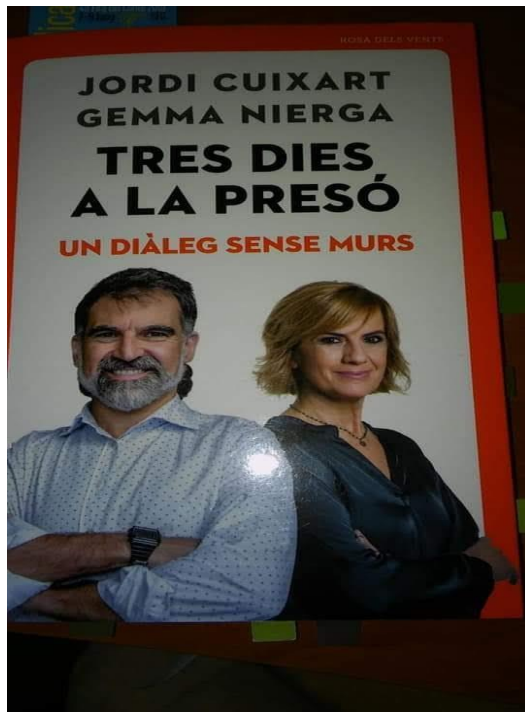

Escolta el poema musicat: <https://links.edebe.com/vcub>
 • Què es diu abans i després del poema? Què en penses?

esperver: ocell rapinyaire petit, de color marró grisós i amb el pit ratllat.
batlle: antigament, autoritat municipal i judicial als pobles.

125

SORTIM EN UN ALTRE LLIBRE

JORDI: Quan vam acabar el taller, l'Ai Weiwei va tallar un tros de fang, el va deixar a terra i em va dir: «Descalça't». Em va fer posar el peu damunt del fang perquè s'hi imprimeís la meua petjada. I va dir que la faria servir per a la bandera de commemoració dels setanta anys de la declaració dels drets humans. Va ser un moment molt màgic.

Es queda pensatiu mirant cap a l'infinit, com tantes altres vegades quan evoca moments que l'han emocionat de veritat.

JORDI: Però és que després hi va haver un moment encara més màgic. La *performance* de la petjada la vam fer davant de dues dones i un home que després, a les dotze del migdia, feien un concert: *Maleïdes guerres (i aquell qui les va fer)*. Tots tres van veure la *performance* de l'Ai Weiwei, i això es va notar després al concert. Desprenien una energia increïble, amb unes ganes enormes de transmetre cultura. Van fer un concertàs. Ploraven mentre feien el concert. Hi havia unes quaranta persones. Tot i que es van fer llistes obertes, s'hi va apuntar poca gent, només els que van veure que venia l'Ai Weiwei i van voler viure amb ell aquella experiència. Vaig quedar enamorat d'una de les noies que cantava al concert!

GEMMA: Tu t'enamores sovint! Ja et vaig conèixer.
(Riem.)

JORDI: És una noia maquíssima, té una veu trencada espectacular. I jo pensava: «D'on ha sortit?». Em resultava familiar. Quan vaig arribar a la cel·la a la una, ho vaig escriure tot al diari de presó. Vaig intentar escriure-ho tot de la manera més fidel possible, tot i que darrerament dono menys importància al diari. Soc com un artista, que té l'època groga, l'època blava... De vegades passo per un moment en què ho vull recollir tot al diari i amb tota mena de detalls, però d'altres no hi dono tanta importància.

GEMMA: Per a qui l'escrius, el diari?

JORDI: És per a l'Amat i per als meus nebotets. L'escriu de bon rotllo, per si un dia els fills de l'Amat o del Pol o de l'Uri el troben i el llegeixen, i potser pensaran: «El tiet explica que era a la presó!». I que vegin, amb tendresa, tot el que m'està passant ara. De vegades penso que d'...

RECULL DE PREMSA I COMENTARIS DE MALEÏDES LES GUERRES

Les imatges que perduren de Iolanda G Madariaga [Iolanda g- Madariaga](#)

Aquest recital poètic pren el títol d'un crit anònim al que Ovidi Montllor va posar música i convertí en bandera. Surto d'aquest singular espectacle amb l'emoció desfermada per un allau d'imatges que, de ben segur, trigaran molt a esborrar-se. Són imatges que he anat construint a mesura que la poderosa veu de Lali Barenys -amb la seva extraordinària dicció-, el cant profund i càlid de Namina y la música de Carles Beltran arribaven a les oïdes. La paraula ben dita i ben acompanyada per la música han esdevingut una injecció brutal per despertar unes connexions adormides que m'han fet viatjar en el temps i l'espai, de guerra en guerra, d'horror en horror; però també de la tendresa a l'absurd i del valor a la humilitat. He cregut, com mai, en la força de la paraula; l'he vista actuar avui en mi com a desencadenant d'unes imatges tan clares i nítides que em semblaven poder-les tocar. He visitat Flix en plena Batalla de l'Ebre i he fugit d'allí amb l'àvia de la Lali i cinc dels seus fills. Sense adonar-me, he arribat a una altra riba de la Mediterrània i he continuat acompanyant la mare que fugia amb els seus cinc fills. Tan és si era a Síria, Bòsnia o el Líban. El prodigi narratiu és obra de Iolanda Barenys, convertint una dura història familiar en un crit universal. Amb un text de la mateixa autora arrenca i culmina l'espectacle, amb unes Arrels que com aquell huracà de Silvio Rodríguez, s'enduran la lletjor. Hi ha cançons de Silvio Rodríguez, de Boris Vian, de Manel i de Bob Dylan, poemes de Rimbaud, de Joan Oliver i de Vicent Andrés Estellés; també d'altres poetes i narradors que semblen haver escrit les seves peces just per a Maleïdes les guerres de tant bé com encaixen en aquest tràgic mosaic. Un mosaic de textos convertit en un espectacle essencial que commou profundament amb la seva aparent senzillesa. Tan de bo aquest espectacle tingui un llarg recorregut perquè, en algun recó del món, hi ha una dona lligada a un arbre i cal que tothom conegui el que d'ella n'ha escrit Laura Freijo.

Esgarraps al cor de Francesc Massip <http://recomana.cat/CRITICA/4286/47/Maleïdes%20les%20guerres/FrancescMassip>

No passeu per alt aquesta petita joia poèticomusical que ens acara als tràngols més amargs i vitals pels que transitem en aquest món cada cop més injust i desigual. L'espectacle neix de la complicitat de tres artistes en estat de gràcia: un músic, Carles Beltran, que toca el teclat i la guitarra, a més d'haver compost diverses peces que configuren l'esquelet de l'obra; una cantant brasileirocatalana, de nom amb ressonàncies de misteri, Namina, i d'una veu nítida, vellutada, càlida; i una actriu de profund recorregut que sempre ens ha colpit per l'abrandament de la seva dicció i el pàlpit del seu gest, Lali Barenys, coautora o traductora de bona part dels textos que recita. Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer) pren peu en aquests versos que cantava l'Ovidi i tresca el variat trajecte dels conflictes que ens assetgen : la misèria de molts front a l'obscena riquesa d'uns pocs que, per seguir enriquint-se, promouen la guerra, unten els mecanismes de la corrupció, propicien governs dòcils i governants venals, fomenten l'abús de poder, entronitzen la tirania, agombolen jutges subornables i exciten la mentida comprada dels mitjans. L'opressió dels humils, el silenci dels covards, la violència dels milhomes, la indiferència de l'anomenada "civilització occidental", la incertesa del fugitiu, l'enyorança de l'exili, la tortura i la mort... Però les arrels creixen sota l'asfalt i acaben rebentant-lo, i tot pot ser diferent "el dia que el vaixell

vindrà". Intensitat poètica, regirament dels budells, veritat profunda, tot això trobareu en aquest singular recital que reclama una llarga gira.

Article publicat a [EL BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA](#) Que ve el llop | Empunyem l'arma de construcció massiva Per **Xevi Casas i Comas**

Cridada a ser una maledicció per a tots aquells éssers interessats en què confonguem la llum del vol nocturn d'un caça bombarder amb un estel fugaç al servei de bons propòsits. Un desig de fogueig per als individus que pretenen convèncer-nos que a les parades del lliure comerç la mort humana no hi és mercaderia. Una arma de construcció massiva, un oxímoron necessari, una missiva per a les consciències que encara no han associat indefectiblement la guerra amb la injustificable destrucció de vides iguals. Perquè no hi ha cap estat, ni aquí ni enlloc, que tingui dret a fer de la seves lleis o interessos un imperi, que es torni en contra de les pròpies persones a les quals hauria de servir o almenys respectar.

De la mà de Llagostera Solidària, *Maleïdes les guerres* arriba al Casino el dissabte 5 de maig (21 h; 10 euros amb reducció a 5 per als joves, aturats i jubilats) enmig d'una atapeïda agenda d'actuacions per ateneus i teatres d'arreu del país. L'obra, que es podrà veure properament al festival Grec de Barcelona, també ha format part de la cartellera del Teatre Gaudí, del cartell del festival Barnasants i es va representar entre els actes de la manifestació del passat 7 de desembre a Brussel·les. Es tracta, doncs, d'una proposta contrastada i greixada, amb uns components artístic i reivindicatiu indissociables. D'aquest còctel de paraula, música i cançó en són artífexs l'actriu Lali Barenys (rapsòdia, confecció i selecció de textos), el músic Carles Beltran (composició, adaptació i interpretació de piano i guitarra) i la música, en aquest cas sols a la interpretació, Namina (veu cantada). A més d'alguns textos inèdits d'autories diverses i les melodies pròpies del mestre Beltran, *Maleïdes les guerres* inclou en el seu catàrtic fil argumental a referències conegudes com Bob Dylan, Silvio Rodríguez i Ovidi Montllor a les peces musicals; i Pere Quart, V. A. Estellés o Arthur Rimbaud als textos, entre d'altres. La funció, que no admet aplaudiments entre acte i acte, manté en alerta durant prop d'una hora i mitja un públic que incorporarà en la pròpia experiència la successió de múltiples testimonis que comparteixen un mateix crit, un mateix dolor i unes mateixes ganes de canviar la crua realitat, davant les atrocitats, els abusos i l'accentuada manca de justícia social que comporten els conflictes bèl·lics.

Guerra a la guerra. Blindat a totes les violències, el combat en forma d'un conjur més cultural que no pas esotèric. Que no generi baixes ni víctimes ni refugiats; que mai seran ni col·laterals ni innocents ni indirectes. Sense oferta d'asil polític ni humanitari a l'horitzó, ens trobem a mig camí del cor, de la raó i de la metafísica; ni enfilant els núvols ni a la mera terra baixa; estem en risc, al mar, a la deriva. Art-missatge-compromís. Remei a la insensibilitat occidental, a la torticoli europea, davant d'un espectacle punyent: deixar de mirar cap a una altra banda. Un cop de puny als relats que distreuen o confonen als damnificats que encara no sagnen però que en tenen, de sang, en aquesta guerra de guerres, en la crisi eternitzada d'uns mateixos drets humans. Cultura versus entreteniment. Una arma. Empunyem-la!

Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer) Francesc Esteve i Tomàs

Aquest dissabte (20 d'octubre) vaig assistir a una de les cites de "De Pell Sensible" d'aquesta tardor a Igualada.. Aquest cop hem anat a Cal Granotes per veure aquest recital poètic "Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer)". El lloc ideal, una construcció industrial d'Igualada al REC on a partir de dels tanins de fustes, fruites i fulles adobaven les pells. I com en l'espai escollit, a partir de textos, caçons i música en directe ens han remullat la pell, ens han estovat el cor i ens han reparat part de la història oblidada. És un espectacle on es reivindique l'arsenal que tenim més a prop, les paraules, la música, la poesia, la melodia, les notes, la creativitat, el fet d'escoltar, de sentir, d'emocionar-se i en poques paraules de la nostra cultura, la nostra educació davant la mentida, la manipulació, la hipocresia que tenim davant la barbàrie que vivim davant nostre. Aquest espectacle ha estat realitzat per l'actriu Lali Barenys, el músic Carles

VOLEM (si volem) música i paraula a favor de les lluites d'alliberament

Beltran i la cantant Namina; ens han anat presentant una sèrie de textos i adaptacions que ens mostren les conseqüències de la guerra. Tal com van comentar al final de l'actuació, "Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer)" vol reivindicar la cultura i les paraules contra tot tipus de violència. Amb gairebé res d'escenografia ens han creat un espectacle que ens ha arribat al cor, fins i tot amb moments en que les llàgrimes ens saltaven dels ulls de l'emoció de les paraules i de les cançons que hem sentit. Amb un duríssim text realitzat a partir de testimonis de Metges sense Fronteres (MAR) que ha versionat Jordi Coca i adaptada per Lali Barenys amb un final de la cançó popular "El Mariner" ha estat impressionant, ens ha penetrat al i ens ha ferit al veure la realitat d'avui en dia. A més, un dels poemes que incorpora aquest espectacle és "PENSA-HO" de Günter Eich, amb traducció de Feliu Formosa que va estar present. He de dir que aquest espectacle es totalment recomanable, i que si veieu que el fan a prop (o lluny) de casa, sense cap dubte aneu i gaudiu.

Trobareu tots els comentaris al blog seguint aquest enllaç <mailto:https://maleideslesguerres.blogspot.com/p/els-vostres-comentarios.html>

CONTACTE

Lali Barenys i Carles Beltran

LALI BARENYS 676242327 lalibarenys@gmail.com

BLOG

<https://volemtrencantcadenes.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/VOLEMsiivolem/>

TWITTER

<https://twitter.com/VOLEMsiivolem>

Maleïdes les guerres (i aquell qui les va fer)

maleideslesguerres@gmail.com

[WEB MALEÏDES](#) | [BLOG MALEÏDES](#)

Facebook maleïdes <https://www.facebook.com/maleideslesguerres/>

twitter maleïdes <https://twitter.com/MaleidesGuerres>